

Sygn. akt III Ca 202/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Magdalena Balion - Hajduk

Marcin Rak

Protokolant: Justyna Kleta

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2020 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 31 sierpnia 2018 r., sygn. akt I C 1832/17

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Ca 202/19

UZASADNIENIE

Powód K. K. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 31 500zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 08 2017r. oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że w dniu 13 08 2017r. miał miejsce wypadek drogowy, w którym został uszkodzony stanowiący jego własność samochód marki M.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, który uznał swą odpowiedzialność za szkody powstałe w następstwie wypadku.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna

w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że powód nie wykazał jaka była rzeczywista wartość pojazdu przed szkodą, a wycena prywatna powoda na nie może stanowić dowodu w postępowaniu sądowym.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 31 08 2018r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 30 700 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 08 2017r. (pkt 1), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 2), zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6 192 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 3) i nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach kwotę 564,70 zł tytułem nieuiszczonych wydatków (pkt 4).

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako jego podstawę prawną wskazał regulacje prawne przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Stwierdził, że istniały przesłanki do zakwalifikowania powstałej szkody jako całkowitej oraz, że wartość rynkowa nieuszkodzonego pojazdu powoda na sierpień 2017r. wynosiła 86 200zł, wskazując że ustalenia oparł na nieskutecznie zakwestionowanej opinii biegłego sądowego, którą uznał, że „w pełni rzetelną i sporządzoną zgodnie z zasadami kosztorysowania napraw pojazdu”. Zważył, że pominał zarzuty pozwanej do opinii biegłego sądowego albowiem zostały one złożone po upływie określonego przez Sąd terminu. Wskazał, że pomiędzy stronami bezsporna była zasada odpowiedzialności pozwanej, wartość pojazdu powoda po powstałej szkodzie oraz kwota wypłacona powodowi w postępowaniu likwidacyjnym, natomiast sporna wartość odszkodowania została ustalona jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w dacie zdarzenia a wartością jego pozostałości przy uwzględnieniu wykoty wypłaconej powodowi w trakcie postępowania likwidacyjnego.

O odsetkach orzekł stosując regulację art. 481 § 1 i 2 k.c., naliczając ze zgodnie z żądaniem powoda od daty decyzji pozwanego o odmowie wypłaty części odszkodowania dochodzonej później w postępowaniu sądowym.

O kosztach procesu orzekał stosując regulację art. 100 zd. 2 k.p.c. biorąc pod uwagę, że powód wygrał proces w 97,46%.

O nieuiszczonych wydatkach orzekł na podstawie regulacji art. 113 ust. 1 u.k.s.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana (...) Spółka Akcyjna w W.** w części uwzględniającej powództwo (pkt 1), rozstrzygającej o kosztach procesu (pkt 3) oraz kosztach sądowych (pkt 4), która wnosila o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obydwie instancje.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa procesowego tj. regulację:

a) art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego i skutkującą nieprawidłowym ustaleniem, że wartość pojazdu ustalona przez biegłego jest rzeczywistą wartością pojazdu;

b) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego w szczególności z opinii biegłego sądowego, z uwagi na fakt, że Sąd I instancji przyjął ją bez uwag i nie wziął pod uwagę zastrzeżeń do opinii, które pozwana zawarła w piśmie procesowym;

c) art. 168, 169 k.p.c. poprzez ich nie zastosowanie, skutkujące pominięciem zarzutów pozwanego do opinii biegłego z uwagi na fakt, że Sąd I instancji oddalił wniosek pozwanego p przedłużenie terminu do ustosunkowania się do opinii biegłego sądowego.

Ponadto zarzuciła, że „Sąd nie wyjaśnił wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności nie ustalił rzeczywistej wartości pojazdu przed szkodą, z uwzględnieniem uwag i zastrzeżeń do opinii zgłaszanych przez pozwaną”.

Powód K. K. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w łączących pozwaną ze sprawcą wypadku drogowego umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną – poza ustaleniem dotyczącym wartości przedmiotowego samochodu w dniu wypadku - mają podstawę

w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych im w tym zakresie ich ocena jest logiczna oraz mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

W sposób wadliwy ustalono natomiast wartość samochodu w dniu wypadku.

Z przeprowadzonego przez Sąd odwoławczy wysłuchania biegłego W. R. wynika bowiem, że został on sprowadzony z Japonii a jego wyposażenie, sposób eksploatacji a być może również odbiegają od samochodów tego samego rodzaju dostępnych na rynku polskim.

W toku postępowania nie wykazano, że tego rodzaju są dostępne na polskim rynku i jego wartość rynkowa w chwili wypadku byłaby najbliższa jego wartości ustalonej w opinii biegłego przy zastosowaniu systemu (...), tj. 102.700zł (dowód z opinii biegłego o wysłuchanie biegłego W. R. k. 50-76 i 140-141 akt.

Dlatego w tej części zmieniono ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego ustalając, że wartość przedmiotowego samochodu w chwili wypadku oscylował w okolicy 102.700zł

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższą modyfikacją przyjął za własne ustalenia faktyczne Sąd pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego – w swym zasadniczym zarysie - jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ze wskazaną poniżej zmianą ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku drogowego, (a także wartość pojazdu po szkodzie oraz ustalenie szkody jako całkowitej) nie była bowiem negowana w toku postępowania.

Ma ona źródło w regulacji 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c. i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów zawartej przez pozwaną ze sprawcą wypadków drogowego oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c. uprawniającej powoda do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodzi ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty poszkodowanemu (w przedmiotowych wypadku drogowym) odszkodowania za wynikłą w jego następstwie szkodę.

Jej zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c. zgodnie z którą pozwana jest zobowiązana do zrekompensowania im szkody (w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.), będącej normalnym następstwem zdarzenia, z których ona wynikła.

W granicach tych mieści się między innymi szkoda jaka powstała w majątku poszkodowanego w wyniku całkowitej szkody pojazdu.

Przy jej ustalaniu Sąd pierwszej instancji posłużył się jednak wadliwą wartością samochodu z chwili wypadku, przyjmując, że posiadał on wartość 86.200zł zamiast prawidłowej wartości 102.700zł (powyżej).

Pozwana w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła powodowi tylko część należnego mu odszkodowania w kwocie 26.471zł, stąd też pozostaje w opóźnieniu

z zapłatą jego pozostałej części w wysokości 47.200zł (102.700zł - 26.471zł – 29.029zł).

Należność ta przewyższa zasądzoną w zaskarżonym wyroku kwotę,

przez co pomimo popełnionego przez Sad Rejonowy błędu przy ustaleniu wartości samochodu w chwili wypadku (powyżej), apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. i z mocy zawarte w nim regulacji podlega ona oddaleniu (rozstrzygnięcia o należnych powodowi od pozwanej odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej należności głównej oraz kosztach procesu – co do zasady nie były kwestionowane w apelacji).

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.

z 2015r., poz. 507, z późniejszymi zmianami), biorąc pod uwagę, iż pozwany uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i dlatego powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion-Hajduk